

[Stær Johansen.]

tænkt på også at give Frederiksberg en andel inden for den ramme, der er sat.

Vi mener, at vi er blevet behandlet uretfærdigt, for vi må jo slå fast, at de lån, som Københavns kommune og Københavns amt har fået i de sidste år, har været 3 pct. billigere end dem, som vi har måttet optage på det danske marked.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg kan ikke ændre mit svar, men blot føje til, at den afvejning, der er sket mellem kommunerne, altså er faldet ud på den måde, at Frederiksberg kommune kommer meget højt op på rangstigen — og det synes jeg i hvert fald er noget, det er værdifuldt at få understreget her i tinget. Men jeg håber altså på bedre muligheder fremefter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Peter Jørgensen* til indenrigsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at personer, der modtager patienter i familiepleje fra forsorgen for sindslidende, kun modtager ca. 15 kr. pr. dag som vederlag?“

Peter Jørgensen: Må jeg om det af mig stillede spørgsmål sige, at vi aldrig inden for forsorgen for sindslidende har været begejstrede for familieplejeordningen. Den hænger sammen med, at det ikke har været muligt at opfylde de planer, som er fastlagt med hensyn til bygning af plejehjem i forbindelse med statshospitalerne. Man har derfor været nødt til at opretholde familieplejeordningen for flere hundrede patienter. Men når dette er tilfældet, synes jeg også, det er rimeligt, at de mennesker, der har disse patienter i pleje, får en rimelig betaling derfor. Der er igennem den seneste tid sket meget store forhøjelser af leveomkostningerne; vi har fået moms og mange andre ulykker, der bevirker, at det bliver dyrere at eksistere og også dyrere for de mennesker, der her er tale om, som vi dog formoder giver patienterne en god og rigelig kost.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg kan oplyse, at familieplejen er en forsorgsform, der er under afvikling, hvad også

spørgeren understregede. I 1958 var der 700 pladser, i dag er der 250 pladser, det går stærkt nedad, og det er meningen, at vi helt vil bort fra denne form. Men vi har den altså i øjeblikket, og den skal selvfølgelig også underbygges på en rimelig måde.

Vi har søgt igennem årene at følge med. I 1961 ydede man 7 kr.; så er det steget op igennem årene, og det sidste tal, vi er nået til, er disse 15 kr. i 1967. Man har som regel set på det hvert andet år. Ifølge de oplysninger, der foreligger for mig fra direktoratet, vil man se på det igen, men mener ikke, at der på nuværende tidspunkt er anledning til at ændre tallet. Men vi vil selvfølgelig følge prisudviklingen, og der skal ikke være nogen urimelig forskel mellem den økonomiske udvikling og den betaling eller de dagpenge, hvis man må sige det på den måde, vi her yder.

Peter Jørgensen: Jeg takker for svaret. Jeg tager det som udtryk for velvilje fra ministerens side. Men jeg vil dog gerne spørge, om man ikke har følt sig foranlediget til på grund af moms en at tage spørgsmålet om en forhøjelse under overvejelse.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg mener at vide, at man har taget alle ting med i betragtning, når man har vejet tallet 15 kr. Men vi vil som sagt følge det, ikke mindst på foranledning af det stillede spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kurt Brauer* til indenrigsministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at militærnægtere, der ikke ønsker at forrette tjeneste i civilforsvarskorpset, ej heller bliver udskrevet til sådan tjeneste?“

Kurt Brauer: Under tingets forhandling om SF's forslag til katastrofeværn berørte jeg i min tale løseligt den problematik, som mit spørgsmål her rejser. Der er en inkonsekvens i indenrigsministeriets praksis over for CFeres og militærnægteres ansøgninger om overflyttelse til anden tjeneste, og det er denne inkonsekvens, der fremkalder mit spørgsmål.